

[Bendix.]

Lad mig føje til, at vi ved jo fra områder, som ikke har kalkulationsregler for fastsættelse af huslejen, at huslejudviklingen dér ikke viser nogen som helst tegn til at være hastigere i opadgående retning end i de områder, hvor man har kalkulationsregler for huslejen. Det er værd at huske på, når man ønsker at repræsentere lejersynspunkter.

Jeg er aldeles uenig med hr. Arne Bjerregaard, når hr. Arne Bjerregaard siger, at det er pjat og meningsløst, at vi har denne debat. Jeg er for en gangs skyld — det sker ikke tit, så det skal noteres — fuldstændig enig med hr. Kaj Hansen. Jeg mener, det er fuldstændig urimeligt at hævde, at debatten her i folketingssalen føres af hensyn til pressen eller af hensyn til dem, der er på tilskuerpladserne, eller noget i den retning. Debatten her i salen føres, fordi den har en funktion i lovgivningsprocessen, og så er det bedøvende ligegyldigt, om der sidder nogen i presselogen, eller der ikke sidder nogen i presselogen. Jeg må altså sige, at de bemærkninger, hr. Arne Bjerregaard fremførte, var et udtryk for en fejlagtig opfattelse af de forskellige nødvendige funktioner i parlamentet.

Til hr. Kaj Hansen skal jeg sluttelig sige, at det er ikke rigtigt, at de 40.000 boliger, som er målsætningen i boligforliget, er noget, man bare har aftalt privat bag 4 vægge og ikke kan finde nogen som helst steder i de officielle dokumenter fra folketinget. Hvis hr. Kaj Hansen læser i betænkningen til lovforslag nr. 73 og 74 fra folketingsåret 1973-74, så findes dér den samlede boligaftale inklusive den målsætning, som jeg her omtaler.

Sluttelig skal jeg sige, at ministerens svar vedrørende § 13 glædede mig. Jeg håber, vi i udvalget kan finde udvej for at reparere på formuleringerne i § 13, sådan at vi kan nå de ønskelige resultater.

Knud Damgaard (S):

Jeg skal takke ministeren for venlige bemærkninger og ikke mindst for tilsagn om, at hvis vi efter grundige overvejelser finder det rimeligt og rigtigt at finde frem til en melleminstans, da kan vi påregne ministerens støtte dertil.

Til hr. Bendix vil jeg sige, at det var hyg-

geligt og rart at høre, at denne forkøbsretstanke interesserede. Vi har jo tidligere været inde på disse forhold fra socialdemokratisk side, bl. a. i 1973 i forbindelse med forslag om ændring af den samme lov, som vi her behandler. Dér var det formet som en tilbudsplicht, og det er måske ad den vej, man kan komme det skridt videre, men det vil nok være for vidtgående at gå i detaljer omkring det i dag.

Jeg skal sige til hr. Kaj Hansen, at der efter min mening er tale om en vrangforestilling af, hvad demokrati er, hvis man ikke forestiller sig muligheden af, at der kan indføres demokrati i beboelsesejendomme, som ejes af enkeltpersoner. Det ville jo svare til, at vi ikke kunne have demokrati under den samfundsform, vi oplever i dag, men det kan måske også siges at svare til den vrangforestilling omkring praktisk demokrati, som vi ser udvikle sig andre steder i verden.

Med hensyn til hr. Kaj Hansens bemærkninger til hr. Svend Jakobsen om de 40.000 boliger, der skulle bygges, må jeg gøre opmærksom på, at dette tal indgår i den betænkning, som fulgte forslaget i juni måned. Det er vist de færreste i denne sal, der ikke er klar over, at man lægger samme rimelige vægt på betænkninger til et lovforslag som på selve lovforslagets indhold, og der var jo ingen anden mulighed for at få anbragt denne praktiske aftale mellem partierne end i betænkningen. Hr. Svend Jakobsen har jo i dag over for ministeren med praktiske forslag til løsning af disse forhold vist, hvilken vægt vi lægger på disse bemærkninger i betænkningen.

Det var da morsomt, at hr. Henning Philipsen stillede sig op og bebrejdede os vor medvirken til et frit boligmarked gennem vor medvirken til dette boligforlig. Hvordan tror mon hr. Henning Philipsen det havde udviklet sig, hvis vi havde indtaget hans passive holdning til dette her? Det ville jo med stor rimelighed have ført til, at et frit boligmarked havde udviklet sig i den allernærmeste fremtid, i hvert fald hvis man tager i betragtning det flertal omkring dette spørgsmål, der i dag findes i dette ting, hvis man vil benytte det. Det kan vist til hr. Henning Philipsen med rimelighed siges, at det forhindrede vi i at komme til udtryk ved denne lejlighed.